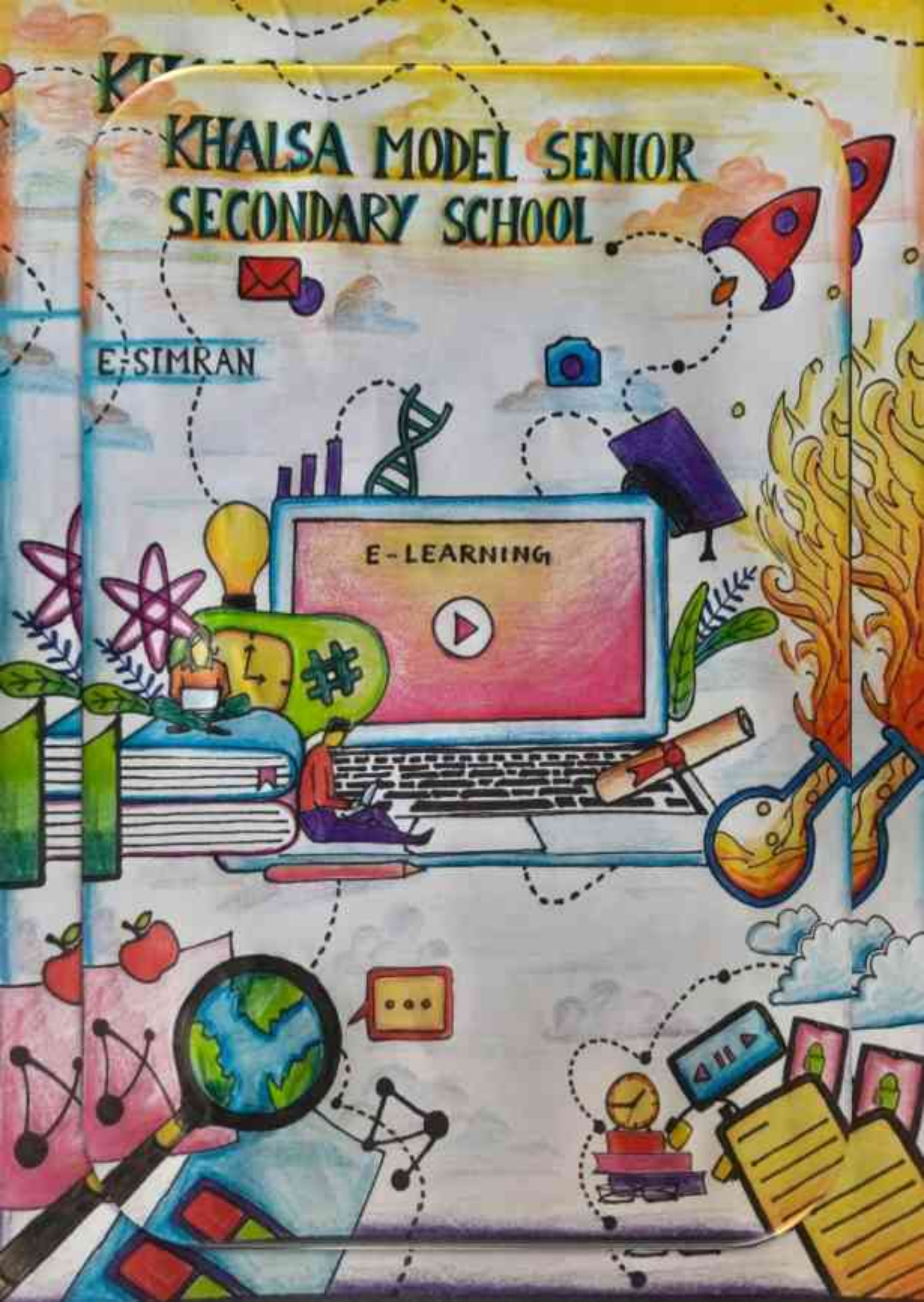

KHALSA MODEL SENIOR SECONDARY SCHOOL
E-SIMRAN
E-LEARNING

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥

Upon whose head The Brave & Powerful Guru stands, O Nanak, all his efforts are fulfilled.

KHALSA MODEL SENIOR SECONDARY SCHOOL
LEARNING – AN ADVANTOROUS EXPLORATION

Contents

Page	Title
5	Message from Managing Committee Members
6	Message from Principal and Vice Principal
7	Editorial Board
8	School Chronicles
13	Acolades
15	From the Teacher's editors
18	English Articles By Students
22	Hindi Articles By Students
26	Bengali Articles By Students
29	Punjabi Articles By Students
32	Achievers

Message from the School Managing Committee Members

We feel proud that even in this pandemic situation the process of online education system has gripped a concrete place in the minds of all those who are attached with this Institution. We are very glad to know that all kinds of co scholastic activities are being conducted besides academics so as to keep the students and parents engage in the task thus creating a feeling of school environment.

The initiative taken by Principal Madam, seconded by Vice-Principal Sir, the hard effort of the school staff members, the students and indeed the cooperation of the parents to release the second edition of E-Magazine Simran 2020 is praiseworthy.

May Guru Nanak Devji bless everyone and flourish this Institution far and wide.

WaheGuru Ji Ka Khalsa WaheGuru Ki Fateh.

HONOUABLE MANAGING COMMITTEE MEMBERS FOR THE YEAR 2020-21

	NAME	DESIGNATION
1	S.Devinder Singh Benipal	President
2	S.Inderpreet Singh Sahauli	Vice President
3	S. Shamsher Singh	Vice President
4	S.Gurdev Singh Lapran	Gen.Secretary
5	S. Rajvinder Singh Sandhu	Asst. Secretary
6	S.Harjit Singh Lapran	Member
7	S. Gurinder Singh	Member
8	S. Jora Singh Thakanwad	Member
9	S. Sardip Singh Kular	Member
10	S.Amrik Singh Gill	Member
11	S. Gurdeep Singh	Member
12	S. Surjit Singh Gill	Member
13	S.Khajan Singh	Member
14	S.Gurkirpal Singh	Member
15	S. Balwant Singh Gujjarwal	Member
16	S. Gurdeep Singh (Batth)	Member
17	S. Balwinder Singh	Member
18	S.Pasora Singh Rumi	Member
19	S. Jagraj Singh	Member
20	S.Jora Singh Shankar	Member
21	S.Gurcharan Singh Maan	Member

MESSAGE FROM PRINCIPAL DESK

I am pleased to announce theonline publication of second issue of E magazine."E-Simran". I consider myself very much fortunate to work with committed and supportive Management, many dedicated, innovative and caring staff members, parents and students. Each day is filled with new experiences, learning for all and the ability to make someone's day better.

There is something for everyone here. The variety and creativity of the articles in the magazine represents the talent of Khalsa faculty. I congratulate the entire team for their hard work and dedication for making this magazine. The reflection of the student's and teacher's creativity is the epitome of the magazine. I am sure that the positive attitude, hard work, sustained efforts and innovative ideas exhibit by our young children will surely stir the mind of the readers.

Happy Reading!

Dr. Gurmeet Kaur Arjani.

MESSAGE FROM VICE-PRINCIPAL DESK

We all know that along with our life style, the system imparting education to the students have also changed in the pandemic situation. I feel extremely happy to announce that every staff of this institution has accepted the challenges and moved forward to continue with their work with dedication and devotion as and when instructed. Every human being is furnished with heterogeneous ability and skills and so the school magazine provides ample opportunity to the students to exhibit their viewpoints.

I greatly acknowledge the service of my staff members, the editorial members and the parents who have supported to release the 2nd edition of the E-MAGAZINE SIMRAN 2020.

I believe that more and more writers who are the part of the institutions would take part to build a better society through the journal.

With best wishes

Mr. Sukhraj Singh Buttar

EDITORIAL BOARD

Principal	Dr. Gurmit Kaur Arjani
Vice-principal	Mr.Sukhraj Singh Buttar
Chief Editor	Mrs. Santhi Ramakrishnan
CCA-in charge	Mrs. Archana Chowdhury

TEACHER EDITORS

English	Mrs. Sangeeta Chatterjee
Hindi	Ms. Preeti Gupta
Bengali	Ms. Indrani Ganguly
Punjabi	Mrs. Rajwant Kaur Bains
Editing & Designing	Mr. Pritam Roy, Ms. Kamalpreet Kaur

FROM THE EDITORIAL DESK

Learning is a continuous process without any age bar. The school is a platform where students get ample of opportunities to form strong foundation in their all round development. Their innovative ideas are disseminated through the different form of writings that they acquire from time to time.

The second edition of E-Magazine 'Simran 2020'has tried to pierce the hearts of everyone and welcomes more and more participants in the future to come from all aspects with a variety mode.

I express my heartfelt gratitude to the Principal Madam, Vice-Principal Sir, Editorial team members, the staff, the students and the guardians who have supported to release this journal.

Good Luck!

Santhi Ramakrishnan

Cover Page Designed By :Tiyasha Biswas

SCHOOL CHRONICLE

Vanmahotsav

KHALSA MODEL SENIOR SECONDARY SCHOOL has been organizing various co-curricular activities virtually in the midst of Pandemic world since April 2020.Similarly,Vanmahotsav was celebrated in the month of July to spread the awareness of keeping the environment lively and green. Honourable Managing Committee members planted saplings in the school playground. Speech,"seed to plant",story writing competitions were organised for the students. Principal, vice- principal and teachers also took part in the plantation activity.

~Activity : Seed To plant~
Group A(I-III)
1st : Shantanu Ghosh (III D)
2nd : Bristilekha Dutta(III C)
3rd : Shreyan Poddar(I D)

~Activity :~
Group B(IV-V)
1st : Astha Sharma (VA)
2nd : Aritra Moulik(V C)
3rd : Sourish Bhuiya(IV C)

~Activity : Speech Competition~
Group C(VI - VIII)
1st : Aaina Singh(VII C)
2nd : Projita Ghorai(VI C)
3rd : Sneha Pandey(8 E)

~Activity : Story /Script Writing~
Group D(IX-XII)
1st : Tiyasha Biswas(XI A)
2nd : Sayantani Sikdar(XI E)
3rd : Ena Banga(XI D)

https://drive.google.com/file/d/1xOUa6q6fEGcZ7NE9Q9acESgq4E5v4zL9/view?usp=sharing

"RAKSHA BANDHAN"

Poster designing and speech competitions were organized on 3rd August 2020 where the students actively came up with new ideas and thoughts. Emphasis was laid on "RAKSHA BANDHAN"to make the uniqueness among the students, asking them to make rakhis in a competitive manner.

"Activity: Rakhi Making"
GROUP A(I-III)
1ST : Shreyan Poddar(1 D)
2nd : Misbah Izhar(III A)
2nd : Dipayan Sil(III E)
3rd : Juun Saha(I B)
3rd : Laxmi Bepar(1 A)

"Activity: Rakhi Making"
GROUP B(IV- V)
1ST : Anubhab Nandy(IV D)
2nd : Diposree Das(VB)
2nd : Annesha Moulik
3rd : Anuska Mukherjee
3rd :Sukhveer Singh Chaggar

"Activity: Speech"
GROUP C(VI- VIII)
1ST : Sneha Pandey(VIII E)
2ND : Anindita Das(VII C)
2ND : Srestha Sarkar(VI A)
3RD : Harsimran Kaur Arjani(VIII A)

"Activity: Story Writing"
GROUP D(IX-XII)
1ST : Tiyasha Biswas
2nd : Amisha Shaw
2nd : Senjuti Dey
3rd : Debarchita Chowdhury
3rd : Bipasha Sarbabidya

INDEPENDENCE DAY

74th INDEPENDENCE DAY was celebrated in the school.Our country's National flag was hoisted by the honourable Vicepresident of the managing committee members in the presence of committee members,Vice-principal and restricted teachers. A brief Virtual cultural programme was organized both for the students and the teachers in which our respected Principal madam had actively participated. Portrait making competition on freedom fighters was organized to reminisce the sacrifices made by them for their motherland.

GROUP – A(I-III)
~: Activity : Vocal Music :~
1st : Simran Roy(I C)
2nd : Kheyali Ghosh (IIIA)
3rd : Dhrupadi Das (I A)
3rd : Reona Sanyal (III A)

GROUP – B (IV-V)~:
Activity : VocalMusic
1st : Arya Chakraborty (IV C)
2nd : Nabanita Roy (IV D)
3rd : Akriti Das (IV A)

https://www.facebook.com/watch/?v=303112697678293

https://www.facebook.com/watch/?v=361978794821970

GROUP – C (V – VIII)
~: Activity : Vocal Music :~
1st : Anushka Datta (VI B)
2nd : Anushka Mukherjee (VI C)
2nd : Gargi Ghosh (VII A)
3rd : Nayanita Das (VI E)

GROUP – D (IX – XII)
~: Acitivity : Portrait Making :~
1st : Sayan Chakraborty (XII A)
1st : Shubhayu Dutta (IX A)
2nd : Debjyoti Das (XI E)
2nd : Zia Biswakarma (XI C)
3rd : Adrika Roy (XI B)
3rd : Tiyasha Biswas (XI A)

MUSIC COMPETETION

The Competitions in the field of music (vocal, instrumental, dance) were organized in the 2nd week of August in which the students got the opportunity to show their potentialities

~Activity Dance Competition~
Group A(I-V)
1st : Susmita Saha (III D)
1st : Paoli Sarkhel (V D)
1st : Ahana Datta (V D)
2nd : Ayushi Paul (I A)
2nd : Sristi Sarkar (V B)
2nd : Swarnashree Kundu (III E)
3rd : Ahili Sarkar (V B)
3rd : Shristi Dey (V C)
3rd : Soumyajit Basu (III D)
3rd : Dhrupadi Das (I A)
3rd : Samriddhi Mukherjee (V D

~Activity Dance Competition~
Group B(VI_VIII)
1st :Ushasee Pahari (VIII E)
1st :Sneha Barui (VIII C)
1st :Anushka Datta (VI B)
2nd :Sagnik Majumder (VI E)
2nd :Brishti Paul (VII B)
3rd :Oishiki Roy (VII D)
3rd :Sampurna Podder (VII B)

~Activity Dance Competition~
Group C(IX-XII)
1st :Trishnika Guha (XII E)
1st :Rupsa Chakraborty (IX A)
1st :Arena Paul (XII SCI)
2nd :Senjuti Dey (XI E)
2nd :Raima Sarkar (IX B)
2nd :Manpreet Kaur (XII SCI)
3rd :Saakshi Singhania (XI B)

~: ACTIVITY : MUSIC COMPETITION (VOCAL) :~
GROUP – A(I-V)
1ST : Madhurima Roy (V A)
1ST : Arya Chakraborty (IV C)
2ND : Sambhabhi Roy (V C)
2nd : Sambhabhi Roy (V C)
3rd : Priyanka Roy (III D)
3rd : Arush Kar (IV C)
3rd : Aakriti Das (IV A)

~: ACTIVITY : MUSIC COMPETITION (VOCAL) :~
Group B(VI_VIII)
1st :Nayanita Das (VI E)
1st :Shrestha Sarkar (VI A)
2nd :Anushka Datta (VI B)
3rd :Sattwiki Moitra (VI D)
3rd :Anuska Mukherjee (VI C)

~: ACTIVITY : MUSIC COMPETITION (INSTRUMENTAL)
GROUP – A(I-V)
1st :Navdeep Singh (IV E)
1st :Arush Kar (IV C)
2nd :Priyam Chakraborty (V B)
3rd :Kheyali Ghosh (III A)
3rd :Samjit Nandy (IV B)

~: ACTIVITY : MUSIC COMPETITION (INSTRUMENTAL) :~
GROUP – B(VI-VIII)
1ST :Sagnik Dhar (VI A)
2ND :Kalpana Kumari Shaw (VIII D)
2ND :Sheehan Chakraborty VII C)
3RD :Shreya Gupta (VIII C)

~: ACTIVITY : MUSIC COMPETITION (INSTRUMENTAL) :~
GROUP – C(IX-XII)
1ST : Jeet Dutta (XII C)
1ST : Bikramjeet Singh Walia (X D)
2ND : Sayan Ghosh (X B)
3RD : Gurpreet Singh Walia (X D)

TEACHER'S DAY

Happy Teacher's Day

Virtual Teacher's Day celebration was conducted by the students through drawings, music and speeches based on the theme

"TEACHER-THE REAL HERO" on 5th September. All the activities were conducted successfully with the encouragement and direction of our Principal ,Dr. Gurmeet Kaur Arjani.

A special virtual celebration was organized for the the teachers on MS – TEAMS. It included lot of activities like Fish Bowl,Scavanger Hunt, Chat Box activity and Antakshari. All the teachers participated enthusiastically . It was a fun filled gettogether virtually.

https://drive.google.com/file/d/1ixFUaA0nr2QafpJUcZX-SYNe7RVziA3R/view?usp=sharing

https://drive.google.com/file/d/1WwoyAWCNiWwwpmoVutrQzzO2Xs8YDrOc/view?usp=sharing

ACOLADES
CLASS – X

1st (97.4%)

Debjyoti Das

Congratulations!

2nd (95.2%)

Paramveer Singh Pandher

Nidhi Kejariwal

Congrats!

3rd (95%)

Karan Sardar

SUBJECT WISE TOPPER

- ENGLISH: Karan Sardar(99)
- HINDI: Debjyoti Das(99)
- BENGALI: Chetna Majumdar(97)

  Ena Banga (97)

  Mrittika Sengupta(97)

  Sayantani Sikdar(97)
- PUNJABI: Paramveer Singh Pandher(97)
- MATHS: Nidhi Kejarhwal(100)
- SCIENCE: Paramveer Singh Pandher(96)
- SOCIAL SCIENCE: Debjyoti Das(98)

Overall Pass Percentage : 100 %

ACOLADES
CLASS– XII

Science Toppers

Ravinder Kaur
1st (96%)

Tushar Agrahari
2nd (94.40%)

Tisha Sharma
3rd (93.60%)

Commerce Toppers

Kanhya Lal Verma
1st (93.40%)

Akash Ghosh
2nd (90%)

Manisha Sahoo
3rd (89.60%)

SUBJET WISE TOPPERS

ENGLISH	95	Ravinder Kaur
		Tushar Agrahari
HINDI	96	Ravinder Kaur
BENGALI	93	Debam Roy
PUNJABI	88	Dilraj Singh
MATHEMATICS	93	Tushar Agrahari
PHYSICS	95	Debam Roy
		Ravinder Kaur
		Tushar Agrahari
CHEMISTRY	95	Ankit Singh
		Debam Roy
		Ravinder Kaur
		Vishal Khaitan
		Yash Agarwal
BIOLOGY	99	Ravinder Kaur
		Tisha Sharma
ACCOUNTANCY	95	Manisha Sahoo
BUSINESS STUDIES	91	Akash Ghosh
ECONOMICS	94	Aaryan Bharati
COMPUTER	95	Tushar Agrahari
HOME SCIENCE	91	Manisha Sahoo
		Aaryan Bharati

Overall pass percentage: 99.27%

FROM THE TEACHER EDITORS

Challenge-An Irony of Life

What we view in life
Is sarcasm and irony,
We feel lost in the
Warmth of this jittery,
We ultimately overcome our own ego,
To break the barriers of honour and figo.

May be a new pace,
Or may be a nova speed
In life, may bring such great seeds of aim and deeds of fame.

So now no tears from your eyes.
You have the might to get up and stop your viles.
You can win every heart with love and affection to get through the world and win everything with self dedication.

Sangita Chatterjee

बड़ा महत्व है

भगवान में राम का
फल में आम का
मनुष्य में काम का
बड़ा महत्व है
रसोई में आग का
बंगले में बाग का
संगीत में राग का
बड़ा महत्व है
देश में नगर का
जल में मगर का
शरीर मेंजिगर का
बड़ा महत्व है
छत में धूप का
नारी में रुप का
फटकारने में सूप का
बड़ा महत्व है
राजनीति में खेल का
सवारी में रेल का
मित्रों में मेल का
बड़ा महत्व है
द्वीपों में जापान का
मुंह में पान का
धर्म में दान का
बड़ा महत्व है
श्मशान में विरान का
ढोने में किरान का
तेल में ईरान का
बड़ा महत्व है
दीपक में ज्योति का.
सागर में मोती का
देहातों में धोती का
बड़ा महत्व है
शादी में डोली का
लड़ाई में गोली का
बाजारों में बोली का
बड़ा महत्व है
बिल में चूहे का"
बारात में दूल्हे का
रसोई में चूल्हे का
बड़ा महत्व है

प्रीति गुप्ता

পরশপাথর

নিজের চেষ্টার দ্বারা যতটুকুকুফল পাইতাহাতে ফল ও পাওয়া যায়, শক্তিওপাওয়া যায়, সোনাওপাওয়াযায়, সঙ্গে সঙ্গে পরশপাথরও পাওয়াযায় "—এ ভাবনা স্বয়ং রবীন্দ্রনাথ ঠাকুরের।তাঁর সেই ভাবনাকে স্মরণ করে আমরা ও বলতে পারি যে চেষ্টার দ্বারা প্রথমবারের মতো এবারেও সব প্রতিকূলতাও প্রতিবন্ধকতাকে উপেক্ষা করে আমরা এই ম্যাগাজিন প্রকাশ করতে পেরেছি। ছাত্রছাত্রীরা তাদের লেখাবাচ্চবিআঁকা মধ্য দিয়ে যেন তুলে ধরেছে সোনা র ফসল। আর তাই তো শেষ পর্যন্ত আমাদের এই ম্যাগাজিন হয়েউঠেছে ঠিক যেন পরশপাথর, যার স্পর্শে আমরা সবাই ধন্যওগর্বিত।

ইন্দ্রানী গাঙ্গুলী

ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਕਹਿਰ ਕਾਰਨ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ

2020 ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰੋਨਾ ਦਾ ਕਹਿਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਤੇ | ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋ | ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਉੱਪਰ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ | ਬਹੁਤ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।ਅਜਿਹਾ | ਸਮਾਜ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਉਸੇ | ਆਪਣੇ ਹੀ ਆਪਣਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ | ਖੰਗਣਾ ਅਤੇ ਛਿਕਣਾ ਡਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ। ਕੋਰੋਨਾ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ | ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਵ ਲੈ ਆਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਘਰ ਤੋਂ ਕੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੀਵਨ ਉੱਪਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਪਿਆ । ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਔਨਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਬੱਚੇ ਕਲਾਸਾਂ ਵੀਡੀਓ ਕਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਨ ।ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਅਧਿਆਪਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਬੱਚੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਕੋਰੋਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਹੈ ।ਉਹ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਸਫਾਈ। ਨਿੱਜੀ ਸਫਾਈ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਕਰੋਨਾ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਹੱਥ ਧੋਣੇ ਅਤੇ ਸੈਨੀਟਾਇਜਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਇਕ ਜਰੂਰਤ ਬਣ ਗਈ । ਤਾਂ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਅਸਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸਰ ਗਰੀਬ ਤਬਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਿਹਨਤ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪੇਟ ਪਾਲਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਖੇ ਮਰਨ ਲੱਗੇ। ਇਕ ਹੋਰ ਅਸਰ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਹੜੇ ਕਰੋਨਾ ਦੀ ਲੇਟ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਯਤੀਮ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ। ਲਾਕਡਾਊਨ ਕਾਰਨ ਕੁੱਝ ਚੰਗੇ ਅਸਰ ਵੀ ਪਏ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰਦੂਸ਼ਣ ਘੱਟ ਗਿਆ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਾਣ-ਪਾਣ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਰ ਪਿਆ, ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਘਰ ਦਾ ਸਾਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫਾਲਤੂ ਖਰਚੇ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਏ । ਕਰੋਨਾ ਕਾਰਨ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਜਾਇਜ਼ ਖਰਚੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘਟ ਗਏ । ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪੱਖ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਕੋਰੋਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੀ ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀਏ, ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਰੋਨਾ ਵਰਗੀ ਭਿਆਨਕ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ।

Rajwant Kaur

Name Arshi Shukla
roll-6 class 10 A

LEARNING-AN ADVENTUROUS EXPLORATION

'Experience is a hard teacher because it gives the test first and the lesson afterwards' and adventures are in turn the *alpha and omega* of Experience. Hence, we can say that *'Learning is an adventurous exploration'*. Similarly, I have learnt a lot about the existence of God from one of my most remarkable experience from an adventure.

An annual visit to my own village during the month of October is no less than an adventure. Perhaps it was an Incident of October,2005, when the melody of *Durga puja* is at its peak throughout West Bengal. During this eve we use to have a family gathering and we celebrated the *puja* in our own temple which is established before 100 years or more. We followed a very prehistoric and primitive method of performing the rituals. There were stories about this method that it included the sacrifice of human beings but it started diminishing since 70 years earlier due to the advent of modernized view of society and finally it ended to animal sacrificials. Even I do regret such slaughter of animals just for a *puja*. Moreover we don't even know that God even exists or not but blindly believe in his existence. Positive energy may exist but the theory of the existence of any supreme being is purely regretted by Science. But the incident that happened the day forced me to change my view towards God's existence.

It was the day of *Mahashtami*, the third day of *puja*. The sacrificial animal was brought and kept at the backyard of our house and a good care was taken of that animal. I reached it and after a careful inspection till half an hour, I discovered a very big mistake that was done. I saw that the animal was not fully black by virtue but was painted , the white patches on its head was self evident of that fact. A very crucial criteria for the eligibility of that animal that it had to be black by virtue was clearly not satisfied. I immediately reported it to my uncle but he advised me to overlook some of those minor points and hence, I did. The day broke and with the passage of time it was 8 p.m. when everyone was ready to watch the animal getting slaughtered. Soon the executioner arrived and the *'Pandit'* handed over to him the enchanted scimitar. He rushed upon to the animal without any delay and with his first strike a very strange and shocking incident took place. Everyone's face was turning pale , veins were becoming colder and colder and Goosebumps ran throughout their body with the advent of immense feeling of fear.

They saw that the scimitar just jumped off as if the neck of the animal was a spring even though the scimitar weighed 70kg and was sharpened just the previous day. The executioner headed for his second, third and finally with his sixth attack he was able to cut that animal into 2 pieces. It seemed as if an immense energy ran through the body of that animal. A pin drop silence was scattered around the temple, the eyes of the incarnation was itself turning red with anger. Everyone was weeping and mourning .the animal supposed to be executed in just one strike was completed in 6 strikes, it seemed as if it was forcefully murdered and not executed. My father called one of our very old and ancient *Pandit* and asked for the solution of any method of atonement against this unjustifiable deed. He said, "If the next day you find any of a full black goat then sacrifice it to the God on that very day and if you are unable to do so then consider that till today 1 lakh sacrificial are completed in this temple and hence, Maa Durga herself don't want any further animal sacrificial". The next day as said by our *Mahaguru* the latter happened and hence from that day onwards the sacrifice of animals was abolished in our temple.

This was a very strange phenomena and even science is unable to define it. That incident always reminds me of the existence of a supreme being that governs us and is the beginning and end of life.

Aritra Chattopadhaya(XI A)

NEW NORMAL

Almost a year, the novel Coronavirus has given rise to a global pandemic that has destabilized most institutional settings. A virus invisible to the naked eye has massively disrupted economies, healthcare, and education systems worldwide. This should serve as a reminder that as we keep making progress in science and technology, humanity will continue to face challenges in the future. COVID-19 has enforced challenges to access to the quality and normal education. We have been compelled to live, work and study in confined spaces in times of COVID-19. Our school study is still continuing at home during and after the lockdown. Lockdown situation has taught us that we have a role in contributing to our household chores; it gives hope that we will continue sharing responsibilities.

While there is a little to gain from such a fatal cause, it is vital that we also use it to make the 'New Normal' in favour of ourselves, our society and the environment.

'After' Coronavirus is still an unknown, so I think that our immediate focus should be to tackle the complex situations that have emerged from the pandemic so that we make the pathway to fresh beginnings the post-pandemic.

Shrestha Sarkar (VI A)

The last great (cursed)Warrior

Somewhere in the 1960s,
Rhode island, the house in it's eighties!
Made by Mr.Alwyn in 1880s,
A boy, Robert somewhere in his mid thirty
With two dogs named Daniel and Betty
Waiting for the hearing of the court thirsty
Flashbacks and memories,Ages of slavery
Robert, married some 10 years past
A widower for the 6 years last
Lost his mother some 22 years back
Raised by Mr.Alwyn, his dad,
A man who died some 7 years
Robert still moaning and shedding tears
Rebekkah, his wife who had expired
But alive in the papers of law and order
They say she was last seen
Staring at the midnight sea
As they lived near the sea beach
Found dead around a large stone
Her dress withered and body cold
They say Mr.Alwyn and she were foe
But Mr.Alwyn's heart gave up
And she was blamed for his death
She ruined the house before the end
She wrote in her last written voice note
"If his death is because of cardiac arrest
Then i am not to be arrested"
But alive in the papers of court
The female warrior who took the toll
Of an abusive father in law
And a lame husband with dogs
She was blamed for his death
He died as he could not get her as a maid
This is how this brave woman was raised
And the devil was ruined in summer haze
But the warrior was blamed
And the devil left without a sign of regret.
There goes the last great story of the town
Of the brave woman who was destined to
Wear the crown!

Debjyoti Das(11 E)

THE REAL PANDEMIC

You sit by your window, watching the clouds
turn into astonishing dark.
The roads are empty, the wallet is weak,
all you keep saying to yourself is:
"Oh my, the future is so bleak."
Pandemic out there, please beware
the sound of paid media murmurs in your ear.
"Oh what brought us here! you ask yourself.'
You now want to disinfect your home,
wish you did the same for your soul.
Now want to wash your hands every given chance,
wish you did the same for your soul.
And everyday you frown to wear a medical mask,
yet you have been wearing a physical one all
your life, hiding yourself from yourself.
Wish you had the courage to face fears.
Hope one day the rain will truly arrive.
It will wash and cleanse your soul.
And then the skies will be dear,
to an indigo you have only ever imagined in fairy tales.
The truth is, there is no pandemic
Nature is just doing what it knows best, to evolve.
But have you evolved
Are you free or are you still caged?

Srishti Gupta (XII B)

Rain : Bane Or Boon

We all love you rain ,
We all love to get wet in rain
Rain and Rain !
You are helpful & grateful ,
To the farmers in the field
And to us to sail paper boats .
You are a joy !
When we get rain for the first time ,
We get pleasure by the nature after the hot summer .
You are sorrow ,
When you fall heavily ,
Some leave the house sadly
You destroy their house as well as you harm the folks .
You destroy the happiness when you destroy the crops ,
The farmers die -
And the market cry for the price that you make high .
You are our wishes & sorrow
But we all love you like friend .
Rain , Rain , Rain !

Mantasha Izhar(8E)

MY VISIT TO NAINITAL

We people are like nomads. We move from one place to another for various reasons such as business matters, recreation, etc. Though it is not permanent, but we do. Travelling to various places enhances our knowledge and mind. Last summer vacation, I and my family with friends went to Nainital in Uttarakhand.

In the beginning, I didn't know the trip would be so exciting and beautiful. On 21st June, 2019 we went to Satragachi Railway Station. We were three families. We all went to the station by a pool car. We didn't have to wait for a long time as the train had arrived earlier than the scheduled time. Our seats were in different coaches. So as a result we had to cover long distances to meet each other. In our coach too, we didn't get same seats. That's why my father arranged by asking some persons to adjust. After that, the train departed. After three and a half days we arrived at the station of Nainital. The train was travelling seven hours late. The station was at Kathgudam. We took a hotel named 'HOTEL PRASHANT'. The view from the hotel was so beautiful that I cannot express it in my words. Next day we went for sight-seeing. The hotel was beside the Nainital Lake which was the major attraction site for travellers. I, my friend, my elder sister went for boating in the lake. The rest went for a ride through rope way. The water was really cold in the lake and it had a large amount of fishes. It is known that the candles of Nainital are very famous. So we took the opportunity to witness some of the most beautiful candles and also bought some. Like this we enjoyed there for a few days and headed for Pataal Bhubaneshwar.

The place is scarier than the name. We left 'HOTEL PRASHANT' and arrived Pataal Bhubaneshwar in nearly four hours. Luckily, we got a brand new hotel. We were the first guest at that hotel. Also, the name of the hotel was not fixed. We stayed there whole night and in the morning we went to Pataal Bhubaneshwar Temple. It was unbelievable that the temple was under the ground. We had to crawl through the slippery rocks by holding chains. It was very dangerous my friend started crying because of her fear. Under the ground there were some amazing creative works of God. We were mesmerized by the sculptures which were made naturally. I was also going to be lost, if my parents didn't catch up with me. I faced a lot of difficulty while climbing up, but most of my group members faced difficulty while going down. Then we went back to the new hotel. We again came to Kathgudam Station at Nainital and went home after a long journey. When we were coming back, we started promising ourselves to go to Nainital again. The number of temples at that place expresses that the place was protected by Gods.

During my trip I also started thinking that we prefer hill stations more. This is because there is very less pollution compared to cities apart from scenic beauty. But we know that Global Warming is taking place in every part of the World. This Global Warming and pollution can destroy certain lives and property of people and of Earth itself. So, we should protect such important gifts provided by God by planting large number of trees to increase oxygen. We people have the power to save the natural beauty of such places because those are the only places which are less polluted.

Due to pandemic COVID – 19, we couldn't go to any place. But I want to thank my parents for giving me such a wonderful trip to Nainital which will remain in my heart till the last breath of mine.

MAYUKH NANDI(IX B)

BABA

FATHER – A six lettered word that defines my world. My father is the only person who held my hand against all odds. He isn't an outspoken person but the presence of him gives me courage and confidence. You held my hand when I was shattered due to my personal crisis. Silently he stood by me and said 'Nothing is more significant in my life my daughter than you. ' The only time you reacted and chided was when others mocked at me. I always knew what am I for you but that phase showed me what you are in my life.

In the year 2019 when I was selected for the "Teacher's Day " award you didn't show any excitement but let your eyes speak for my success. 8th September you held my award in your hands as a proud father and smiled, the smile spoke in volumes "My dearest daughter you have done it against all your personal setbacks."

No person in this world is mortal but Baba (as I call him) I always dread that moment. My whole world would be shattered without you. Every father is unique but Baba you are my 'soul'. Hold my hand forever Baba please! I may not have said it but 'Baba ' I love you the most and pray that I leave the world before you as I won't be able to bear your loss. Its my greatest boon that I was born as your daughter and yearn to be so in all my births. Thank you Baba for being the way you are, you'll forever be my living legend.

Shilpa Das
English Teacher

Debarshi Bir class 2 sec E Roll 14
Shrestha Sarkar
A Roll no 22

आज के युग में बढ़ता तनाव

तनाव का दूसरा नाम अवसाद भी है ।अंग्रेजी में इसे डिप्रेशन कहते हैं । डिप्रेशन शब्द आज के युग का बहुत ही प्रचलित शब्द है।

"विज्ञान के इस युग में मनुष्य ने सब कुछ पा लिया लेकिन जो सच्चा सुख था उसको ही भूला दिया।"

देखना यह है कि तनाव अर्थात अवसाद होता क्या है? मानसिक पीड़ा एवं वेदना का दूसरा नाम ही तनाव है ।

आखिर इस अवसाद की उत्पत्ति होती कैसे है? गहराई से सोचने पर पता चलता है कि अकर्मण्यता एवं उत्तरदायित्व हीनता ही इसकी जड़ है। मनुष्य का मन लालसा से भरा होता है। मनुष्य का जन्म भी इसी का परिणाम। मानव मन में लालसा सकारात्मक एवं नकारात्मक दोनों ही रूपों में उमड़ती घुमड़ती रहती है। साथ ही साथ मनुष्य की इच्छाएं असीमित होती हैं। इच्छाओं पर अगर कोई अंकुश लगा सकता है तो वह है मनुष्य के मन का संतोष। लेकिन यह संतोष भी आसानी से मनुष्य मन में प्रवेश नहीं करता। उसके लिए जरूरी है अथक परिश्रम लग्नशीलता एवं धैर्य की। दुर्भाग्य तो इस बात का है कि आज मनुष्य की इच्छाएं जिस गति से उड़ान भर रही है उसकी मेहनत उतनी ही तेजी से दम तोड़ रही है। आज हर व्यक्ति सिर्फ अपने अधिकार की बात करता है।ऐसा लगता है जैसे कर्तव्य और जिम्मेदारी जैसे शब्दों ने अपनी गुणवत्ता खो दी है । आज का युवा वर्ग सिर्फ सपने संजोता है ,ख्वाहिशें पालता है लेकिन जब उसे अंजाम देने की बात आती है तो वह सुख सुविधाओं की चादर ओढ़ कर्म क्षेत्र से कोसों दूर बड़ी बड़ी बातें बनाता और सुनाता है ।सपने एवं ख्वाहिशें मेहनत ,त्याग एवं धैर्य की कुर्बानी मांगती हैं। जब उन्हें ये कुर्बानी रूपी आधारशिला नहीं मिलती है तो वे दम तोड़ देती हैं । परिणामस्वरूप शुरू होता है सिलसिला आरोप प्रत्यारोप और तनाव का जो आज की सबसे बड़ी एवं भयानक समस्या के रूप में न केवल व्यक्तिगत एवं पारिवारिक स्तर पर बल्कि पूरे विश्व स्तर पर नजर आ रही है ।आबादी की दृष्टि से नजर दौड़ाएं तो पाएंगे कि विश्व का हर छठा व्यक्ति तनाव ग्रस्त है ।हमारा देश भारत तनाव ग्रस्त देशों की श्रृंखला में दूसरे स्थान पर है । यह शब्द सुनने और देखने में जितना सहज और सरल प्रतीत होता है उतना ही भयावह और वेदनापूर्ण स्थिति उत्पन्न करनेवाला है । आज के इस वैज्ञानिक और भागदौड़भरी जिंदगी में हर व्यक्ति स्वार्थी पूर्ण जीवन जीते हुए उन्नति के शिखर पर पहुंच जाना चाहा है ।परिणामस्वरूप देखने को मिलता है अपनों से दूरियां,प्रेमरहित वातावरण,अलगाव वाद,उत्तरदायित्व हीनता एवं असंतोष की भावना । तनाव ग्रस्त व्यक्ति न केवल अपना संतुलन खोता है बल्कि अपने आसपास के पूरे वातावरण को विषैला बना देता है ।

इस समस्या से निजात पाने के लिए सिलसिला शुरू होता है झाड़ फूंक से लेकर हर तरह के इलाज का । एलियोपथी, होमियोपैथी, आयुर्वेद, काउंसिलिंग,वास्तुशास्त्र,पूजापाठ अर्थात कोई भी उपक्रम बाकी नहीं रह जाता फिर भी लोगों को राहत नहीं मिलती ।

इस गंभीर समस्या से छुटकारा पाने के लिए हमें बड़ी सूझबूझ से काम लेना होगा ।मनुष्य रूपी अनमोल जीवन को प्रेम ,ममता ,समर्पण ,कर्म ,जिम्मेदारी,समता एवं संतोष रूपी जल से सींचना होगा ,तब जाकर मानव जाति को इस विषैले तनाव व अवसाद से छुटकारा मिल पाएगा।

- सुदामी यादव

कोरोना वाइरस और उसके बचव

कोरोनावाइरस एक ऐसी महामारी है , जिसकी वजह से हमारे जीवन में व्यापक बदलाव आए हैं। इसकी वजह से हमारे केवल निजी जीवन पर नहीं बल्कि हमारे रिश्तों पर भी इसका प्रभाव पड़ा है । विश्व स्वास्थ्य संगठन के मुताबिक, कोरोनावायरस से खुद को सुरक्षित रखने का सबसे महत्वपूर्ण उपाय है कि हम सफ़ाई से रहें। साफ़- सफ़ाई का ध्यान रखना सबसे ज़रूरी है। अपने हाथों को समय - समय पर धोते रहें। समय - समय पर साबुन और पानी से हाथ धोएं या अल्कोहॉल बेसेड सैनिटाइजर का इस्तेमाल करें । अपनी आंखों को छूने से बचें , नाक और मुंह पर भी हाथ लगाने से बचें। हम अपने हाथ से कई सतहों को छूते हैं और इस दौरान संभव है कि हमारे हाथ में वायरस चिपक जाए , अगर हम उसी अवस्था में अपने नाक , मुंह और आंख को छूते हैं तो वाइरस के शरीर में प्रवेश की आशंका बढ़ जाते है। इस महामारी से बचने के लिए हमें फेस मास्क पहन कर ही बाहर निकालना चाहिए ।

स्वस्थ रहें

सुरक्षित रहें..... और कोरोनावायरस से बचें।

उपासना कुमारी शाह (कक्षा ७ A)

स्कूल के वो दिन

वो बचपन था सुहाना सा,
जब हम खुशी खुशी स्कूल जाया करते थे।
ढेर सारी शैतानियों से टीचर को हम खूब सताया करते थे।
टिफिन- बेक पर दूसरों के टिफिन भी,
हम बेशरमों की तरह खाया करते थे।
टॉप चाहे कभी ना किए हो,
पर हम भी मन लगाकर पढ़ाई किया करते थे।

वो रंगीन दिन कहीं चले गए,
जब हर चेहरे पर मुस्कान हुआ करती थी।
परीक्षा देने से पहले जब मां,
अच्छे नंबरों के लिए दुआ करती थी।
सुबह-सुबह उठ स्कूल को जाना,
कई बार देरी भी हुआ करती थी।
देरी से पहुंचने के बाद,
टीचर से कई बार डांट भी सुननी पड़ती थी।

दौर कुछ ऐसा है,
अब घर पे ही ऑनलाइन पढ़ना पड़ रहा है।
पहले लगता नामुमकिन था,
अब नामुमकिन को भी मुमकिन करना पड़ रहा है।
स्कूल जाकर तो अब पढ़ नहीं सकते,
घर बैठे - बैठे ही अब पढ़ना पड़ रहा है।

उम्मीद करते है कि,
अच्छे दिन जल्द ही वापस आएंगे।
हस्ते हस्ते फिर हम,
स्कूल को जाएंगे।
हस्ते हस्ते फिर हम,
स्कूल को जाएंगे।

हर्षदीप सिंह नागपाल (कक्षा - 11 ब)

बूझो तो जाने

तीन अक्षर का मेरा नाम, आता मैं लिखने के काम
प्रथम कटे हाथी बन जाऊं, अंत कटे कौवा कह लाऊं
-------कागज

दुनिया भर की करता सैर, धरती पर ना रखता पैर,
दिन भर सोता ,रात अधूरा मेरे बगैर -
.....चंद्रमा

हाथी, घोड़ा, ऊंट नहीं भाए, वह दाना ,घास नहीं खाए,
बिठा पीठ पर सैर कराएं ,हर घर में शायद मिल जाए।
--साइकिल

मैं छोटा सा फकीर, मेरे पेट में लकीर
-- गेहूं

एक खेत है वृत्ताकार, बूझो उसमें कुल चार।
----बटन

लाल डिब्बा, पीले खाने, भीतर रखे मोती के दाने।
--- अनार।

रंजन रजक (कक्षा- 9 C)

जिंदगी तेरा सबक

ऐ जिंदगी तेरा सबक क्या है
ज़मीर की खातिर , गमों का दौर भी जरूरी है।

इस भाग - दौड़ से क्या हासिल हुआ अब तक,
इसका हिसाब करने को , इक ठौर भी जरूरी है।

जिस राह पर चले थे मंजिल को ढूंढने
' उसका मुकाम क्या है ' , यह गौर भी जरूरी है।

बस बातों के सहारे जीने चले थे हम,
अब जाके समझ आया , ' कुछ और ' भी जरूरी है।

वर्षा सिंह (कक्षा -8 A)

यह है मेरा देश महान

यहां पर्वत ,नदियां, सागर
ऊंची जिसकी सबसे शान
जिसको चिड़िया सोने की कहते
यह है मेरा देश महान ।
मंदिर ,मस्जिद ,गुरुद्वारा,
सबका है घर न्यारा
हिंदू ,मुस्लिम ,सिख, ईसाई
रहते हैं सब एक समान
यह है मेरा देश महान।
यहां सभी प्यार से रहते
एक दूसरे के दुख सहते
सब मिलकर नारा लगाते
जय जवान जय किसान
यह मेरा देश महान ।
पत्थर में भी फूल उगाया
यहां देश के वीर किसान
देश की शान में मुटाई जान
यह है मेरा देश महान।

रिया जयसवाल (कक्षा 10 A)

ना हो कभी उदास

ना हो उदास
रखो विश्वास
सारे दरवाजे
बंद नहीं होते एक साथ
कहीं ना कहीं
कोई ना कोई
झरोखे से मिल जाता सुराख
आती है वहीं से
आशा की किरण
टूटने ना देना
अपना कभी मन
साधो लक्ष्य
बढ़ाओ कदम
मिलेगी मंजिल
अपने ही आसपास
क्योंकि असंभव कुछ भी नहीं है यहां
संभावनाएँ और भी है
जीवन जीने के लिए
ना हो कभी उदास
ना हो कभी उदास

सुमन सोनी

बेटियां

जब जब जन्म लेती है बेटी
खुशियां साथ लगती है बेटी ।
ईश्वर की सौगात है बेटी
सुबह की पहली किरण,
तारों की शीतल छाया है बेटी।
त्याग और समर्पण सिखाती है बेटी,
नए -नए रिश्ते बनाती है बेटी।
जिस घर जाए उजाला लाती है बेटी,
बार-बार याद आती है बेटी ।
बेटी की कीमत उनसे पूछो
जिनके पास नहीं है बेटी ।

शांतनु पाल (कक्षा- 2 सी)

मां

मां आप ना होती तो मेरा क्या होता
घुटनों से पैरों पर चलना कौन सिखाता
अटके हुए जिंदगी में सच की राह कौन दिखाता
अच्छी आदतें और अच्छे संस्कार कौन देता
सही गलत अच्छे बुरे में फर्क कौन समझाता
मेरे लिए सबसे कौन भीड़ जाता
मां तू ना होती तो मेरा क्या होता

जब मैं बीमार था ,
तो दिन रात मेरे लिए भगवान से प्रार्थना कौन करता
परेशानियों में सिर कौन दबाता
हाथों से खाना कौन खिलाता
अच्छी कहानियां और अच्छी बातें कौन बताता
महान और वीर हस्तियों के बारे में सुना कर
साहस कौन भर देता ,
मां तू ना होती तो मेरा क्या होता।

मां तेरी कदर ना थी तेरे होने पर ,
मां तू ना होती तो कैसे चलता मैं जिंदगी की सीढ़ियों पर,
मांग लूं यह जन्नत फिर यही जहां मिले,
फरियाद है उस भगवान से ,
फिर वही मां मिले।।

धन्यवाद

हरिओम साव(कक्षा- 9B)

এও কী একটা শিক্ষা নয়

আমি ইন্দ্রনীল বিশ্বাস এই দুই হাজার কুড়ি সালে অনেক কিছু শিখেছি ।সব থেকে বড় কথা যেটা শিখেছি সেটা হচ্ছে ধৈর্য ধরে থাকা। বিপদের সময় মাথা ঠাণ্ডা রাখা। এই সমস্ত শিক্ষা কিন্তু বই পড়ে জানা যায় কিন্তু বাস্তব জীবনে যখন আমরা কোনো বিপদের সম্মুখীন হই তখন আমরা জানা জিনিস গুলো প্রকৃত অর্থ গুলো বুঝতে পারি। ধৈর্য ধরা বিপদের সময় মাথা ঠাণ্ডা রাখা, এগুলো আমরা বইতে পড়ি কিন্তু এগুলো মেনে চলা যে কতটা কঠিন, সেটা কিন্তু যখন আমরা সেই রকম কোন পরিস্থিতিতে পড়ি, তখন কিন্তু আমরা বুঝতে পারি যে এগুলো শেখা এত সোজা নয়। ঘুরতে সবাই ভালবাসে। আমরা দুই হাজার কুড়ি সালের মার্চ মাসে বার্ষিক পরীক্ষা শেষে হরিদ্বার এর উদ্দেশ্যে রওনা হয়েছিলাম। অনেক কিছু সেখানে দেখেছি। আমরা ঋষিকেশ লাক্ষ্মণ ঝুলা ঘুরে ঘুরে শ্রীনগর আউলি যা আমাকে মুগ্ধ করেছিল কিন্তু জীবনে হঠাৎ করে কি আসতে পারে, আমি তখনও বুঝতে পারিনি। ঘরের বাইরে এতদূর এসে আটকে পড়া কী জিনিস সেটা তখন বুঝেছি। এরমধ্যে আবার আমার দাদু হৃদরোগে আক্রান্ত হল। সেখানে তাঁর চিকিৎসা হয়। তিনি সুস্থ হন।এইভাবে দেখতে দেখতে এপ্রিল মাস কেটে যায়। তারপর মে মাসের মাঝামাঝি জানতে পারি যে আটকে পড়া যাত্রীদের ঘরে ফেরার জন্য শ্রমিক স্পেশাল ট্রেন চালু হয়েছে । স্থানীয় প্রশাসনের মাধ্যমে পরিবারের সকলের মেডিকেল চেকআপ করানো হয় ।আমরা ঘরে ফেরার জন্য ব্যস্ত হয়ে পড়ি। স্টেশনে ট্রেন দাঁড়িয়ে থাকতে দেখি কিন্তু আমাদের ট্রেন কোনটা এবং কবে আমরা ট্রেনে করে ফিরতে পারবো নির্দিষ্ট করে কেউ বলতে পারেনা। উৎকণ্ঠার মধ্যে আমাদের দিন কাটতে থাকে ।তারপর উনিশে মে আমরা আমরা জানতে পারি যে আমাদের ট্রেন স্টেশনে দাঁড়িয়ে আছে। তাড়াতাড়ি সেখানে যেতে হবে। যে রকম পোশাক পড়েছিলাম, সেই ভাবেই আমরা রওনা হয়ে যাই এবং ট্রেনে উঠে শেষ পর্যন্ত ভগবানের দয়ায় আমরা আবার ফিরে আসতে পারি। এখন আমরা নিরাপদেই বাড়ি আছি। এখান থেকেই আমি পড়াশোনা করছি। এই প্রতিকূল পরিস্থিতির মানিয়ে নেওয়া আমার জীবনের এক বড় শিক্ষা।

ইন্দ্রনীল বিশ্বাস (ষষ্ঠ শ্রেণি বিভাগ -ক)

ঐ মহাসিন্ধুর ওপার থেকে কী সঙ্গীত ভেসে আসে.....

ঐ মহাসিন্ধুর ওপারে মানে বিদেশে কাজকর্মের সঙ্গে প্রযুক্তি অঙ্গাঙ্গিভাবে জড়িত ।বিদেশে ছাত্রছাত্রীরা অনেক উন্নত মাধ্যমে লেখাপড়া শেখে ।তারা নেটের মাধ্যমে লেখাপড়া করতে অভ্যস্থ। ইন্টারনেটের মাধ্যমে পড়াশোনা, অনলাইনের মাধ্যমে পড়াশোনা, এসব তারা জানে ,কিন্তু আমরা স্কুল পড়ুয়ারা এই বিপদের সময় যখন আমরা ঘরবন্দি ভাইরাসের ভয়ে ,সেই সময় যখন চারদিকে আমাদের দরজা বন্ধ , এগিয়ে যাবার পথ বন্ধ ,সেই সময় এক নতুন দরজা আমরা খুলতে পেরেছি নিজেদের চেষ্টায় আর ইচ্ছায়, সেটা হল অনলাইনে পড়া শুরু করা ,বিদেশের মতো আমরাও এই সময় অনলাইনের হাত ধরে সব বাধাকে অতিক্রম করার চেষ্টা করছি। আমরা স্টাডি মেটেরিয়াল পাচ্ছি আমরা টিচারের পড়ানো শুনতে পাচ্ছি তাকে দেখতে পাচ্ছি, আমরা নানাভাবে পরীক্ষা দিতে পারছি, সবই এই প্রযুক্তির হাত ধরে অথচ আমরা কেউই সরাসরি কারো সাথে যোগাযোগ করতে পারছি না। সুতরাং এই সময় আমরা এটুকু বুঝতে পেরেছি যে কোন বাধা বাধা নয়। এগিয়ে চলাই হল শেষ কথা ।

উষসী পাহাড়ি (শ্রেণি -এইটম ,বিভাগ -ঙ)

ভেবে দেখেছ কী

"আকাশ আমায় শিক্ষা দিল উদার হতে ভাইরে/কর্মী হবার মন্ত্র আমি বায়ুর কাছে পাই রে/ পাহাড় শিখায় তাহার সমান/ হই যেন ভাই নৌল-মহান /খোলা মাঠের উপদেশে/ দিলখোলা হই ভাইরে।"

প্রকৃতিতে শিক্ষার উপাদান ছড়িয়ে আছে সর্বত্র। আমরা পাহাড়ের কাছ থেকে শিখি শক্ত হতে, আকাশ আমাদের উদার হতে শেখায়। বায়ুর কাছ থেকে আমরা কর্মী হবার মন্ত্র পাই ।নদী থেকে আমরা জীবনে এগিয়ে চলার শিক্ষা পাই ।খোলা মাঠ যেন আমাদের মনের মুক্তি ইঙ্গিত করে। জীবনের প্রতিটি মুহূর্ত থেকে আমরা শিখেছি শিক্ষার কোন বিরাম নেই ।শুধুমাত্র পুঁথিগত বিদ্যায় সীমাবদ্ধ না থেকে আমাদের উচিত প্রকৃত শিক্ষিত হওয়া, মানুষের মত মানুষ হওয়া। সেটাআমরা তখনই হতে পারব, যখন আমরা বইয়ের পাতার বাইরে জীবনের অভিজ্ঞতা থেকে অনেক কিছু শিখতে পারব। শিক্ষার আসল উদ্দেশ্য হলো অন্ধকার থেকে আলোর পথে যাওয়া। মনের অন্ধকারকে দূরে সরিয়ে শিক্ষার মাধ্যমে আমরা আমাদের মনের বিকাশ ঘটাতে পারি। নানাভাবে জীবনে শিক্ষা লাভ করা যায় ।ভ্রমন শিক্ষার এক গুরুত্বপূর্ণ অঙ্গ । ভ্রমণে আমাদের মন প্রসারিত হয়। সাহস বাড়ে, আমরা উদার হতে পারি, সবকিছু সহ্য করার শক্তি আমাদের বাড়ে। আমাদের মন আরো কৌতূহলী হয়ে ওঠে। ভ্রমণের মাধ্যমে পৃথিবীতে কত কিছু আছে তা দেখা যায়, বোঝা যায়। এই জীবনে কত কিছু জানার আছে, কত কিছু দেখার আছে, তাইতো এক মুহূর্ত সময় নষ্ট করার সময় কারোর হাতে নেই।

বর্তমানে যে ভয়াবহ পরিস্থিতির মধ্য দিয়ে আমরা চলেছি সেই বিপদের সময় আমরা কত কিছু শিখে চলেছি দিনরাত। কী ভাবে এই বিপদের মোকাবিলা করব- শিক্ষাকে এগিয়ে নিয়ে যাব- অনলাইন ক্লাসের মাধ্যমে, ইন্টারনেটের মাধ্যমে তা সব সময় আমরা চেষ্টা করে চলেছি। প্রযুক্তির ব্যবহারে আমরা সব বাধা অতিক্রম করার চেষ্টা করছি।জীবন আমাদের এটাই শিখায় প্রতি মুহূর্তে যে থেমে থাকা নয় সব বাধাকে অতিক্রম করে আমরা জীবনে যাতে জয়ী হতে পারি সেই চেষ্টা আমরা প্রতিনিয়ত করতে হবে। সেটাই বড় শিক্ষা। সব বাধা মুক্ত হয়ে চেষ্টার মাধ্যমে আমরা প্রকৃত মানুষ যাতে হতে পারি।

শ্রেষ্ঠা সরকার (শ্রেণি- ষষ্ঠ ,বিভাগ -ক)

এ কোন সকাল রাতের চেয়েও অন্ধকার

বোর্ডের পরীক্ষার ছাত্রছাত্রীরা সবসময়ই একটু বেশি চিন্তা করে, কারণ এই নম্বরের ওপরে ভিত্তি করে তাদের ভবিষ্যৎ জীবনের চলার পথ আরো প্রশস্ত হয়। একই বাড়িতে যদি আবার দুজন বোর্ড পরীক্ষার্থী থাকে তাহলে তো কোন কথাই নেই। পরিবারের সদস্যরাও বেশ চিন্তায় থাকেন। আমাদের পরিবারে আমি এখন দশম শ্রেণির ছাত্র এবং আমার দিদি দ্বাদশ শ্রেণির ছাত্রী। এই সময় আমরা দুজনেই খুব ব্যস্ত। পড়তে পড়তেই আমাদের দিন কেটে যায়, তবে করোনা ভাইরাসের জন্য এখন যেহেতু স্কুলে যাওয়া বন্ধ, অনলাইনে পড়াশোনা চলছে তাই চিন্তাটা একটু বেশি যেন বেড়ে গেছে। এর আগে এই পদ্ধতির মাধ্যমে আমরা কোনদিনই লেখাপড়া করিনি । টিউশন ও এই একই ভাবে চলছে। এর ফলে চোখের ওপর চাপ পড়ছে এবং মাঝে মাঝে মাথা ব্যথাও করছে, অস্বীকার করার কোন জায়গা নেই। বাড়িতে থাকতে থাকতে মন মাঝে মাঝেই খারাপ হয়ে যায়। তবুও উপায় নেই ,এর মধ্যে দিয়েই সবকিছু মানিয়ে চলতে হবে। স্কুলে গেলে বন্ধুদের সাথে দেখা হয়, কত মজা হয়, তার সাথে পড়াও হয়। কীভাবে যে দিনটা কেটে যায় বোঝাই যায়না। এখন মাঝে মাঝে বন্ধুদের সাথে ভিডিও কল এর মাধ্যমে গল্প হয়। তারপর মোটা মোটা বইগুলো নিয়ে বসতে হয়। আমার দিদির অবস্থাও ঠিক একই রকম। এভাবেই দিন চলছে। সব সময় বাড়িতে থাকার জন্য পরিবারের সকলের সাথে কথা বলে এবং নিজের কাজ করে দিনগুলো একভাবে যেন চলে যাচ্ছে। এই মুহূর্তে দাঁড়িয়ে গোটা পৃথিবীর একটাই স্বপ্ন কবে আবার আমরা স্বাভাবিক জীবনে ফিরে আসবো।

কৃতপুষ্প মহাপাত্র(শ্রেণি –দশম,বিভাগ –খ)

A turning point in life style

এঁকেবেঁকে চলে যেদিকে এই জীবনের পথ,/ সেদিকে বয়ে চলে স্রোতস্বিনী কালনদ/বাঁধ বানিয়ে যদিও হেলেছি তার প্রবাহ /জানিনা তবে আর কতদিন তাকে থামাতে পারব।'

আর ভালো লাগছে না। এককথায় আর পারা যাচ্ছে না। কেন জানিনা মনে হচ্ছে জীবনের সব ফূর্তি আহ্লাদ জন্মের মত এখানেই শেষ ।অবিরাম কষ্ট , ক্লেশ ,শুধু ব্যস্ততা আর অনিদ্রা। আর জানিনা কেন মনে হচ্ছে জীবনের এই দিকটার কথা আগে কখনো ভাবি নি ।কিন্তু আজ আমি কলকাতা থেকে অনেক দূরে একটি গ্রামের মধ্যে বন্দি। মামার বাড়ি এই নিস্তব্ধ ঘরে একাসনে বসে আর যেন কিছু করার নেই। আজকালকার দিন গুলো একটু অন্যভাবে যেন কাটে। মানুষের কোলাহল সেভাবে আর কানে আসে না এ যেন একেবারে অন্য জগৎ। চাঁদের আলো, ঝিঁঝি পোকার সুর, চারদিকে মিষ্টি হওয়া ,প্রকৃতি যেন আমায় আহ্বান জানায় তার অপূর্ব সৌন্দর্যের রাজ্যে বিলীন হয়ে যেতে ।বুঝতে পেরেছি এতদিনে গ্রাম বাংলার অপরূপ সৌন্দর্য। করণার আতঙ্ক আজ সারা বিশ্বকে কাঁপিয়ে তুললেও এখানে মনে হয় এই গ্রামের পরিবেশে আসতে সে ভুলে গেছে। কিন্তু তবুও বাড়ি থেকে বেরোনোর সাহস হয় না ,জানি না কী যেন একটা ভয় কাজ করে। মনকে শান্ত করতে পারিনা ।কত লোককে মুখে মাস্ক না পরে রাস্তায় চলতে দেখি ।আমার ভয় করে সেটা দেখে ।যদিও পড়াশোনার কোনো ক্ষতি এরমধ্যে হচ্ছে না ,কারণ স্কুলে যেতে না পারলেও আর এই গ্রামের পরিবেশে থাকলেও অনলাইনের মাধ্যমে আমার পড়াশোনা ধারা কিন্তু অব্যাহত তবুও যেন মনে হয় কি যেন একটা নেই। সেই স্কুলের ঘন্টাধ্বনি ,ছোট ছোট ছেলেমেয়েদের কলধ্বনি ,স্কুলের মাঠ আজ সবকিছু থেকে যেন আমি অনেক দূরে ।সব মিলিয়ে জীবনটা যেন কেমন বদলে গেছে। মনে শান্তি নেই । কবে যে আবার সেই আগের জীবন পাব কে জানে?

প্রিয়াংও সাহা (শ্রেণি -দশম ,বিভাগ-খ)

এবারের পুজো

পুজো এলো পুজো এলো,
এবারে সব এলোমেলো,
তবু মানুষের মনে আনন্দ,
একটু হলেও ,মাকে দেখব নয় মন্দ
নতুন জামা , সামাজিক দূরত্ব বজায়।
থাকবো সবাই কয়েকটা দিন মজায়।

সাত্যকী মৈত্র (শ্রেণি -ষষ্ঠ বিভাগ-ঘ)

ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ

ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਰਸ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਹਸੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਬਹੁਤ ਖਤਰੇ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਰੋਤਾਜਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਕਈ ਖੇਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਖੇਡਾਂ ਜਿਵੇਂ- ਪਰਬਤ ਚੜ੍ਹਨਾ ,ਟਰੈਕਿੰਗ, ਜੰਪਿੰਗ,ਮਾਊਨਟੇਨ ਬਾਈਕਿੰਗ,ਸਾਈਕਲਿੰਗ,ਰਾਫਟਿੰਗ, ਪੈਰਾਗਲਾਈਡਿੰਗ,ਹਾਈਕਿੰਗ ਅਤੇ ਰੌਕ ਕਲਾਈਬਿੰਗ ਆਦਿ। ਇਹਨਾਂ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਲ ਕੇ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੋਬਲ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਹੈ।ਤੀਬਰਤਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬੇਰੁੱਖਪਣ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਨਾਅ ਭਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਅਰਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੰਦੇ ਦਾ ਰੋਮ-ਰੋਮ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਵੀ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਟਰੈਕਿੰਗ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਨਜਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮਜਾ ਲਵਾਂ। ਪਹਾੜਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਚਤਾ ਟੈਂਟ ਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾਵਾਂ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਣਾਏ ਚਸ਼ਮੇ, ਨਦੀਆਂ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਹਰਿਆਲੀ ਭਰੇ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਚਹਿਕ-ਮਹਿਕ ਮਨੋਂ | ਸਵਰਗ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਠੰਡੀ-ਠੰਡੀ ਪੈਣ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਸੁਪਨਿਆ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਾ ਲੱਗੇ ਕਦੋਂ ਮਿੱਠੀ-ਮਿੱਠੀ ਨੀਂਦਰ ਆ ਜਾਵੇ।

-ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ ਜਮਾਤ 11

ਆਨਲਾਈਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਾਭ

ਇਸ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਕਲਾਸਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਇਕ ਚੰਗੀ ਖਬਰ ਆਈ ਕਿ ਸਕੂਲ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕੋਰੋਨਾਵਾਇਰਸ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੂਰਨ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਕਈ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਆਨਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ। ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ ਦੀ ਆਨ ਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸਨ

ਕਿ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਗਈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਗ ਪਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਨਲਾਈਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਲਾਹੇਵੰਦ ਸਿੱਧ ਹੋਈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਟਿਊਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਹੁਣ ਘਰ ਬੈਠੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲੌਕ ਡਾਊਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਹਨ ਆਨਲਾਈਨ ਜਮਾਤਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਆਪ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਵੀਂ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਐਪਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲੌਕਡਾਊਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ।ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮਵੀਰ ਸਿੰਘ ਪੰਧੇਰ ਕਲਾਸ 11 ਡੀ

ਸਾਹਸ ਖੋਜ

ਮੈਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣੇ ਬਚਪਨ ਦੇ ਇਕ ਸਾਹਸ ਖੋਜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ੯ ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਤਦ ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ, ਮਈ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਗਏ ਸੀ। ਓਥੋਂ ਦਾ ਮੌਸਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਣਾ ਸੀ । ਉਸ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਫੁਲ-ਬੂਟਿਆਂ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਵਗ ਰਹੀਆ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਲੰਕੜ ਦਾ ਪੁਲ ਸੀ ,ਜੋ ਘਟੋ- ਘਟ 100 ਮੀਟਰ ਲੰਬਾ ਸੀ।ਜਿਸ ਉਪਰ ਖੜ੍ਹਣ 'ਤੇ, ਵਗ ਰਹੇ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਬੁਹਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਛਲਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਪੁੱਲ ਬਹੁਤ ਹਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਡਰ ਗਈ ਸੀ ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਪਣੇ ਪਾਪਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਉਤਰੀ | ਅੱਧਾ ਦਿਨ ਪੁਲ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਗੁਜਾਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਖਾਣ ਲਈ ਇਕ ਨੇੜੇ ਦੇ ਭੋਜਨਾਲਾ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ । ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਟਲ ਵਾਲੇ ਥਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਜਗਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਫਿਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਜਗਾ ਜਰੂਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੂਗੀ। ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਨਜ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਚਾਹਵਾਂਗੀ।

ਸਿਮਰਨ ਦੀਪ ਕੌਰ (XI-B)

ਆਨਲਾਈਨ ਜਮਾਤਾਂ

ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮਹਾਮਾਰੀ 'ਕਰੋਨਾ ' ਫੈਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ । ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਜਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਨਲਾਈਨ ਜਮਾਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ । ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਤ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਾਲ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ। ਅੱਜ ਕਲ੍ਹ ਡਿਜੀਟਲ ਦਾ ਜਮਾਨਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ , ਆਨਲਾਈਨ ਕਲਾਸਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿਜੀਟਲ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਸਿੱਖਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਅਰਸ਼ਦੀਪ class 11

ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਾ ਅਤੰਕ

ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੈਦ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੋਵੇ। ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ -19) ਜੋ ਕਿ ਚੀਨ ਤੋਂ ਫੈਲਦਾ ਹੋਇਆ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਟੀਕਾ ਯਾ ਦਵਾਈ (ਵੈਕਸੀਨ) ਨਹੀਂ ਬਣੀ ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵੈਕਸੀਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਹੀ ਕੋਰੋਨਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵੈਕਸੀਨ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਚਲਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਹੱਥ ਧੋ ਬੈਠੇ ਹਨ,ਲੋਕ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਸਭ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਚਲਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਘਾਟ ਜ਼ਰੂਰ ਆਈ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਸਕੂਲ ਜਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਘਰ ਬੈਠ ਕੇ ਪੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖਿਆਲ ਰਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਅਧਿਆਪਕ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ॥ ਇਸ ਸਮੇਂ ਘਰ ਬੈਠਿਆ ਪੜਾਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੋਬਾਇਲ ਫੋਨ, ਲੈਪਟਾਪ ਆਦਿ ਹੀ ਅੱਜ ਸਾਡਾ ਸਾਥ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਈ ਐਪਾਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ - ਜ਼ਮ, ਗੂਗਲ ਮੀਟ ਆਦਿ , ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣ , ਦੇਖ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਕਨਾਲੋਜ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ - ਕਈ ਬੱਚੇ ਪੜਾਈ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਫੋਨ 'ਚ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੋਨ 'ਤੇ ਪੇਪਰ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਬੱਚੇ ਨਕਲ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੱਥ ਸਾਫ਼ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ,

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਮਾਸਕ ਤੇ ਸੈਨੀਟਾਇਜ਼ਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਰਬਜੀਤ ਕੌਰ ਜਮਾਤ 11

ਕਰੋਨਾ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ।ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਵਿਡ 19 ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

1. ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਾ : ਅਸੀਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਰੋਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਜੱਫੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅੱਜ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਸਜਾਵਟ : ਇਕ ਵੱਡਾ ਬਦਲਾਅ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਪਾਰਲਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਬਰੂਟੀ ਪਾਰਲਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਹੱਥ ਧੋਣੇ : ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਜਿਹੜੀ ਕੋਵਿਡ 19 ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਜੀ ਸਫਾਈ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋਣਾ ਕਦੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਫ਼ ਸਨ, ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਧੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

4. ਗਹਿਣੇ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਚਰਚਤ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ
ਸੋਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਕਾਰਨ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਹਿਣੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਨਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਸਕ, ਟੋਪੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਨੇ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਰੱਖਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

5. ਭੀੜ: ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਰੁਝੇਵੇਂ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਖਾਲੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਆਪਣੇ ਫੋਨਾਂ ਅਤੇ ਲੈਪਟਾਪਾਂ ਤੇ ਪੂਰੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੀਬੀਆਂ ਦੇ ਸੂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ੇ ਵੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

6. ਭੋਜਨ : ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵੇਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਪੈਕ ਕੀਤਾ ਕਰਵਾਇਆ ਖਾਣਾ ਖਾ ਕੇ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਹੀ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਕੈਫੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਡਲਗੋਨਾ ਕਾਫੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੀਜ਼ਾ, ਪਾਸਤਾ, ਕੇਕ, ਆਈਸ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਕਵਾਨ, ਹਰ ਕੋਈ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੌਂਫ, ਸਰਵਚ ਅਤੇ ਗਾਰਕ ਵੀ ਹਾਂ। ਘਰ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣ ਕਰਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਚਤ ਕਰਨੀ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਿਤ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਕਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮਾਮੂਲੀ ਸਫਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੱਡੀਆਂਆਰਥਿਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਤੱਕ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਵੇਂ ਪੜਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਢਾਲਣਾ ਅਤੇ ਮਿਲਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਜਸਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ (ਜਮਾਤ- ਅੱਠਵੀਂ 'ਏ')

Some of our achievers

KHALSA MODEL SENIOR SECONDARY SCHOOL

OWNED BY GURDWARA SIKH SANGAT

(AFFILIATED TO CENTRAL BOARD OF SECONDARY EDUCATION, DELHI)

135, B.T.ROAD (DUNLOP BRIDGE), KOLKATA-700108

PHONE NO – 2577-5140, 2578-7255

EMAIL: kmsss135@gmail.com

WEBSITE : www.khalsaschoolkolkata.org